

[Kjærbøl.]

Aars Drift, maa afhjælpes gennem Raadighedsbeløbet. Dette maa forudsætte, at Finansministeriet viser den fornødne Forstaaelse af de herhenhørende Opgavers Løsning, saaledes at det Beløb, der stilles til Raadighed for Arbejds- og Socialministeriet, bliver tilstrækkeligt.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg vil gerne takke det ærede Udvalg for udmærket og hurtigt Arbejde og bekræfte de af mig i Udvalget givne og i Betænkningen gentagne Tilsagn paa de forskellige Omraader, Ordføreren her har nævnt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 931; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 834).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Boliganvisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 921; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 831).

Sagen sattes til Forhandling.

Eimer-Jensen: Forslag til Lov om Boliganvisning er jo affødt af den Krisetid, vi befinder os i, hvor Bolignøden er stadig stigende. Vi nærmer os 4 000 boligløse Familier med ca. 8 000 Børn. Det er givet, at der maa foretages ekstraordinære Foranstaltninger. Den stadig stigende Mangel paa Materialer formindsker Boligbyggeriet, og derved øges Boligsituationens Vanskeligheder stadig. Jeg tror, man uden Overdrivelse kan sige, at Situationen er overordentlig vanskelig.

Der har i nogen Tid været en frivillig Boliganvisning i København, Frederiksberg og Gentofte, men den har ikke givet det Resultat, man maatte ønske. Det kan ikke benægtes, at den har øvet en Indflydelse, og adskillige Grundejere har forstaaet Situationens Alvor, men den har altsaa ikke vist sig at være effektiv nok, og derfor er det foreliggende Lovforslag en Nødvendighed.

Efter Lovforslaget indføres der tvungen Boliganvisning i København, Frederiksberg og Gentofte, og i andre Kommuner kan der indføres tvungen Boliganvisning, naar Kommunalbestyrelsen vedtager det. Dette gælder ogsaa med Hensyn til Fremleje.

I § 2 bestemmes det, at der nedsættes et Udvalg, der bestaar af 2 af Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer, 2 Repræsentanter for Grundejerne og 1 Repræsentant for Lejerne. Det forekommer mig, at dette Udvalg ikke er sammensat saa alsidigt, som det burde være.

For det første ser man, at der er 2 Grundejerrepræsentanter og kun 1 Lejerrepræsentant. Efter de tidligere gældende Boliglove var det saaledes, at Lejere og Ejere var ligeligt repræsenterede. Nu kan man naturligvis sige, at dette Forslag slet ikke tager Sigte paa Kontrolering o. s. v. af Lejeforholdene. Der findes dog i § 5 en Bestemmelse, hvori der staar: „Udlejer kan med Boliganvisningsudvalgets Godkendelse og med det i Lejeforholdet gældende Varsel opsiges en Lejer, der er anvist ham af Udvalget.“ Her giver man altsaa en Særstilling for de Lejere, som i Henhold til denne Lov faar anvist en Lejlighed af Udvalget. Derfor synes jeg, at naar man giver Udvalget Ret til at opsiges disse Lejere igen, virker det paa en Maade urimeligt, at Lejere og Grundejere ikke er ligeligt repræsenterede i dette Udvalg.

I § 2, hvori der fastsættes, at et saadant Udvalg skal nedsættes bl. a. i København, staar der endvidere: „Kommunalbestyrelsen (Magistraten)“. Det forekommer mig, at det er en gammel Overlevering fra tidligere Tider, at det skal være Magistraten. I alle